

Носила го носила
До край бѣло Дунава:
Привикала Влаѣна:
„Ела, ела Гѣркино!
Удаѣме юнака.“
Го кренала Гѣркина,
Носила го носила
До стретѣ бѣло Дунава;
Привикала Гѣркина:

„Ела, ела Бугарке!
Удаѣме юнака.“
Сѣ загнала Бугарка,
Чукнало го, плюснала
На свой бѣли рамена,
Носила го, носила
Изъ край бѣло Дунава.
Неѣ юнакъ си седе.

432.

„Деле бегу Афметѣ бегу,
Дели легна, дели заспа,
Дели виде сонѣ за Неда,
Оти Неда сѣ свѣршила,
Сѣ свѣршила, побегнала?“ —

„Ето Каля настанала,
Да не конакъ забораѣишѣ,
Да не люгѣ отпознаѣишѣ,
Поѣубаѣа поработна.“

433.

Разделина майка плетитѣ,
Майка плетитѣ люто кѣлнитѣ:
„Разделино, мила керко!
Капнала ти руса коса!
Веке ми сѣ здодеало,
Русѣ косѣ плетееки

Со горници, сосѣ долници,
Сто ѣ педесетѣ потлесници.“
Разделинѣ гючѣ ѣ падна,
Отъ тукъ стана Разделина,
Дѣ отиде на бербера,
Си обричи руса коса.

434.

Майка Янѣ скориваше,
По премоѣи, по одаи.
Заспала ми назли Гяна
Во неделя на утрина
На постели бамбакерни,
На перници копринени,
Потѣ јоргани бадемліи. —

„Стани Яно, стани керко!
Сонце ми сѣ разгреало,
Си другачки растанале;
Голаби сѣ разгугале
По цѣрвени тандафили;
Пауни сѣ распеале
По цѣрвени карафили!“